

Arrest

nr. 205 133 van 11 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 24 augustus 2016 België is binnengekomen, diende op 9 september 2016 een asielaanvraag in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Griekenland op 2 maart 2016 en in Hongarije op 29 en 30 maart 2016.

1.2. Op 31 januari 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 31 januari 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 09/09/2016
Overdracht CGVS: 14/10/2016*

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 30 oktober 2017 van 9.03 uur tot 13.05 uur (CGVS I) en op 20 december 2017 van 14.07 tot 16.27 uur (CGVS II), bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, meester Jean-Robert Kakiese loco meester Helen van Nijverseel, was tijdens het eerste gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en van Tadzjiekse afkomst te zijn. U bent geboren in het dorp Azizanbaba in het district Dahana Ghorī van de provincie Baghlan. Daar woonde u samen met uw familie. U maakte de secundaire school af eind 1391 (begin 2013 volgens onze kalender) en behaalde vervolgens uw rijbewijs. Na een jaar lang vruchteloos zoeken naar werk, kon u in 1393 (2014-2015 volgens onze kalender) aan de slag gaan als chauffeur voor K. Y., het hoofd van het departement voor vrouwenzaken van de provincie Baghlan. In de periode dat u er werkte, verbleef u in Pulikhumri (Baghlan) maar u ging regelmatig terug naar Azizanbaba.

Op het einde van 1394, in de maand jaddi (december 2015 - januari 2016 volgens onze kalender), kwam u in aanraking met de taliban. Het begon met een oproep van onbekenden die vertelden dat ze uit uw dorp kwamen en u beter wilden leren kennen. Ze gaven u namen die u niet herkende, waarop u besloot de oproep te verbreken. Een paar dagen later kreeg u opnieuw een oproep. Ze wilden dat u uw baas naar hen bracht, wat u onmiddellijk weigerde. Daarop begonnen ze u te bedreigen. Een week later ontving u een dreigbrief met de boodschap dat u op de zwarte lijst van de taliban stond omdat u elke medewerking met hen geweigerd had. U besloot in overleg met uw vader en oom diezelfde maand nog het land te verlaten. U reisde onder andere via Turkije waar u vier maanden verbleef, Griekenland en Hongarije naar België. U kwam hier aan op 24 augustus 2016 en vroeg op 9 september 2016 asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 11 mei 2017 werd u (tijdelijk) uitgesloten van opvang naar aanleiding van meerdere feiten van ongepast gedrag ten aanzien van vrouwen en kinderen.

U legt een medisch attest neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst kunnen grote vraagtekens geplaatst worden bij uw bewering tot eind 2015 - begin 2016 in de provincie Baghlan te hebben gewoond en gewerkt.

Zo blijkt u vooreerst niet op de hoogte te zijn van een recent irrigatieproject in en rond uw geboortedorp. U vertelt dat mensen in de streek hun velden irriteerden met het water van de bergen. Gevraagd of er ooit projecten zijn geweest waarbij waterreservoirs werden gebouwd, beweert u dat er daarvoor geen mogelijkheden bestaan omdat het district droog is. Nochtans verschijnt er in maart 2015 een bericht in de pers dat het ministerie van agrarische heropbouw en ontwikkeling 7.300.000 afghani's gependendeert heeft aan de bouw van drie waterreservoirs in de dorpen Talapata, Azizanbaba en Chashmajanhan in het district Dahane Ghorī. Met deze informatie geconfronteerd, ontwijkt u het antwoord op de vraag tot vier maal toe. Eerst vraagt u wat er precies werd gemaakt om vervolgens uit te weiden over waterplaatsen en mogelijkheden voor het bouwen van zo'n reservoir in de onmiddellijke omgeving van uw dorp. U hebt het niet over recent gebouwde reservoirs. Wanneer het CGVS concludeert uit uw verklaringen dat er dan geen project is geweest van de overheid en u deze conclusie meedeelt, antwoordt u opnieuw met een vraag: "waarvoor?". Nogmaals gewezen op het feit dat er een project wordt bedoeld om mensen hun velden te helpen irrigeren, gaat u in op waterbronnen in de buurt en zegt u dat er geen bron is in Azizanbaba (CGVS I, p. 26-27). Een duidelijk antwoord op de vraag komt er niet. Nochtans kan er worden verondersteld dat als u nog regelmatig naar uw geboortedorp terugkeerde, u op de hoogte zou zijn van dit project, in het bijzonder omdat het een grote impact heeft op het leven van de landbouwfamilies in Azizanbaba en omstreken.

Voorts is uw kennis van de ontwikkelingen en bepaalde incidenten die zich in de maanden voor uw beweerd vertrek afspeelden in uw onmiddellijke omgeving, weinig accuraat en beperkt.

In de eerste plaats zijn er uw verklaringen over de verslechterende veiligheidssituatie in Dahana Ghorī en Pulikhumri vanaf de lente van 2015. U weet dat de taliban kort voor uw vertrek zowel het district Dahane Ghorī als een gebied genaamd Dande Ghorī onveilig begon te maken.

Over de situatie op het moment van uw vertrek in deze twee regio's, verklaart u dat de taliban aanwezig was in Dande Ghorī en Dahane Ghorī maar niet zo zichtbaar waren. Wanneer u gevraagd wordt of ze in Dande Ghorī effectief de controle hadden, zegt u dat het soms wel gebeurde (CGVS I, p. 22). U zegt dat u al vertrokken was toen Dahane en Dande Ghorī in handen van de taliban kwamen (CGVS I, p. 23). Op een andere moment zegt u dat de twee gebieden verkocht waren aan de taliban (CGVS I, p. 4, 22). Gevraagd wat u hiermee bedoelt, legt u uit dat de mensen erover praatten dat er een akkoord was tussen de overheid en de taliban aangezien de overheid geen pogingen deed om de taliban van bepaalde gebieden te verdrijven. In welke periode dit akkoord gesloten werd, weet u echter niet. U zegt dat dit de visie was van de mensen op de gang van zaken (CGVS II, p. 10). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt werd er nochtans daadwerkelijk een controversieel akkoord gemaakt tussen een delegatie van de overheid en Pashtunouderen uit het Dande Ghorīgebied in september 2015, wat in de pers heel wat belangstelling kreeg. In dat akkoord werd de medewerking van de ouderen gevraagd bij het bestrijden van de taliban. In de nationale pers werd dit beschouwd als de officiële overname van het gebied door de taliban. Van een akkoord tussen de overheid en de Pashtuns lijkt u nooit te hebben gehoord. U vertelt dat de overheid samenzat met de mensen en hen vroeg om hen bij te staan, want dat de overheid alleen de veiligheid niet kon garanderen (CGVS II, p. 13-14). Het is hoe dan ook bevreemdend dat u de akkoorden die u zelf vernoemt niet in verband brengt met de informatie die wordt aangereikt door het CGVS.

Wanneer u gevraagd wordt naar de eerste incidenten veroorzaakt door de taliban in de woelige periode voorafgaand aan uw vertrek blijft u vrij algemeen: u stelt dat er aanvallen waren op districtshuizen, het huis van de gouverneur, checkposten en allerlei plaatsen waar er overheidstroepen voorbij kwamen (CGVS II, p. 10-11). U noemt echter geen concrete plaatsnamen waar of momenten waarop dit gebeurde. Opvallend is dat u gewag maakt van een aanval op een gebouw van de provincie/gouverneur, maar dat er in de persberichten niet over zulke aanslagen wordt bericht in de periode dat u er nog beweert te zijn geweest. Dit gebeurt pas in maart 2016. Uw verklaringen over de incidenten van kort voor uw vertrek komen hoe dan ook weinig doorleefd over door hun algemene karakter. Wanneer er gepeild wordt naar uw kennis van recente incidenten waarover het CGVS informatie heeft, blijkt deze bijzonder beperkt te zijn. Zo hebt u geen weet - zelfs niet wanneer het CGVS dit onderwerp aansnijdt - van het feit dat er in augustus 2015 in Dandi Ghorī 12 moskeeën in brand gestoken werden, vermoedelijk door de taliban (CGVS II, p. 12-13). Van andere recente incidenten in uw voorgehouden geboortestreek, is uw kennis eveneens gering. Over een aanslag in de bazaar van Dahane Ghorī in december 2014, waarbij een motor ontplofte en 8 gewonden vielen, vertelt u dat er alleen een auto werd vernietigd. U zegt dat het geen ernstig incident was (CGVS I, p. 23). In april 2014 arresteerde de politie tijdens een speciale militaire operatie in het district Dahane Ghorī twee talibankopstukken, genaamd mullah G. en mullah J. Hoewel u enkele namen van belangrijke talibanfiguren in de districten waar uw verbleef kunt opnoemen, bent u niet vertrouwd met mullah J. De naam Mullah G. kent u wel, wanneer het CGVS u zijn naam voorlegt. U omschrijft hem als een figuur die 7 à 8 jaar geleden in uw district van herkomst vertoefde, maar over zijn lot weet u niets te vertellen. Geconfronteerd met de informatie dat de man 1 à 2 jaar voor uw beweerde vertrek in Dahane Ghorī werd gearresteerd, legt u uit dat het mogelijk is dat de man gevat werd maar dat u daar niets van afweet. Als verklaring voor uw onwetendheid brengt u aan dat u in Pulikhumri woonde en werkte en u niet vaak naar uw geboortestreek terugkeerde (CGVS I, p. 24). Toch kan er aangenomen worden dat u niet per sé naar Dahane Ghorī hoefde terug te keren om dit nieuws te vernemen. En wat het terugkeren naar uw geboortestreek betreft, stelt u in het tweede gehoor dat u tot kort voor uw vertrek regelmatig, d.i. om de 2 à 3 weken, uw ouders opzocht in Azizanbaba (CGVS II, p. 8-9). Dat u van dergelijk recente incidenten niet beter op de hoogte bent en zelf enkel algemene en weinig doorleefde omschrijvingen van incidenten geeft, doet afbreuk aan de bewering dat u tot eind 2015 - begin 2016 in het district Pulikhumri zou hebben gewoond en zich regelmatig naar Dahane Ghorī zou hebben begeven.

Voorts weten ook uw verklaringen over uw beweerde problemen met de taliban in Baghlan niet te overtuigen. Zo stelt het CGVS een opvallend verschil vast tussen uw door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in de Vragenlijst van het CGVS opgetekende verklaringen en de verklaringen die u aflegde tijdens het eerste gehoor op het CGVS. Op de DVZ beweert u dat de taliban u in hun eerste oproep al vroeg naar samenwerking met hen. In de tweede oproep wilden ze te weten komen wat uw uiteindelijke beslissing was. Daarop antwoordde u dat niet kon samenwerken met hen (Vragenlijst CGVS, punt 3, vraag 5).

Tijdens het gehoor op het CGVS verklaart u dat er niets over samenwerking werd gezegd tot in de tweede oproep, waarin ze u onomwonden opdroegen om uw baas naar hen toe te brengen (CGVS I, p. 17-18).

Wanneer u op de afwijkende versies van uw verhaal wordt gewezen, ontkent u louter dat er in de eerste oproep over samenwerking werd gesproken (CGVS I, p. 20). Een andere vaststelling is dat er in de Vragenlijst van het CGVS niets te lezen staat over het feit dat de taliban wilde dat u uw baas aan hen zou uitleveren, wat een niet onbelangrijk detail is in uw verhaal. U stelt namelijk dat de taliban uit was op een samenwerking met u omdat u als chauffeur steeds in haar bijzijn was (CGVS I, p. 21). Het is dan ook vreemd dat u dit aspect ongemoeid laat. Uw weinig eensluidende verklaringen over uw voorgehouden problemen tasten de geloofwaardigheid ervan aan. Het gegeven dat de taliban u wilde rekruteren via telefoon en u al bij de tweede oproep de opdracht geeft uw baas te ontvoeren, doet verder afbreuk aan uw verklaringen. Het is immers weinig waarschijnlijk dat de taliban hun plannen zomaar bekend zou maken aan iemand zoals u uit de dichte omgeving van de persoon die ze willen ontvoeren zonder eerst uw vertrouwen te winnen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde problemen met de taliban, zodat u ter zake de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de asielzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in de provincies Kabul, Balkh en Samangan geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS I en II, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er wordt immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw werkelijk familiaal netwerk en uw profiel. Daarnaast laat u onduidelijkheid bestaan over uw reisroute en zijn er zoals reeds vermeld grote twijfels omtrent uw recente verblijf in de districten Dahane Ghorri en Pulikhumri van de provincie Baghlan.

Wat uw familiaal netwerk betreft, verklaart u in het eerste interview op het CGVS dat uw dichtste familieleden allen in Baghlan wonen en dat u verre familieleden hebt in de provincies Kunduz, Samangan, Mazar (Balkh) en Kabul. U beweert dat een oom van uw vader wiskunde- of fysicaleeraar is in Kabul, maar dat u geen contact hebt met hem (CGVS I, p. 8-9). Wanneer het CGVS in het tweede gehoor terugkomt op uw eerdere verklaring over uw familie in Samangan, ontkent u daar familie te hebben. U beweert dat u enkel verre familie hebt in Kunduz en dat u de provincies Samangan en Mazar enkel vermeldde toen het CGVS u vroeg naar de plaatsen waar u ooit bent geweest (CGVS II, p. 4-5). Tijdens het eerste gehoor bracht u de provincies echter op twee momenten ter sprake, namelijk in het begin, wanneer er naar uw dichte en verdere familieleden werd gepeild, en nadat het CGVS u geconfronteerd had met haar twijfels over uw recente herkomst. U beweert dan dat u in Kunduz, Mazar en Samangan bent geweest, maar er nooit hebt gewoond (CGVS I, p. 8, 28). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen kan dan ook beschouwd worden als een poging om uw daadwerkelijke netwerk in Afghanistan te verhullen.

Verder plaatst het CGVS ook grote vraagtekens bij uw profiel. U beweert in uw opeenvolgende verklaringen bij de DVZ en het CGVS de secundaire school te hebben afgemaakt. Bij de DVZ nuanceert u echter wel het belang van uw studies. U stelt daar dat uw studies niet veel voorstelden en dat u uw vader meer hielp in de landbouw dan dat u naar school ging. U legt deze verklaring af nadat u gevraagd wordt of u wel degelijk uw secundaire school hebt afgemaakt. Deze vraag wordt u gesteld omdat u uw eerdere asielaanvraag in een ander Europees land op geen enkele manier in de tijd kunt situeren en als verklaring daarvoor inroept dat u weinig vertrouwd bent met data (Verklaring DVZ, punt 25). Terwijl u bij de DVZ liet verstaan dat u bekend met de landbouw in uw regio van herkomst, schetst u op het CGVS een geheel ander beeld van uw activiteiten. U zegt dat uw vader twee jerib grond (4000 m²) had waarop hij druiven, appels en peren kweekte maar waar hij sinds het opstarten van zijn handel minder aandacht aan besteedde (CGVS I, p. 25). U verklaart dat u uw vader wel eens hielp maar dat hij u veeleer aanmoedigde om te studeren. Gevraagd naar hoe u hem hielp beweert u dat u wel eens het onkruid wiede en het land omploegde maar zich niet bezighield met de oogst (CGVS I, p. 26; CGVS II, p. 4), wat enigszins opmerkelijk is aangezien de oogst logischerwijze de meest arbeidsintensieve fase voor fruit is. U haalt dit argument aan om te staven dat u niet specifiek kunt antwoorden op de vraag naar de oogsttijden van het fruit. U beweert dat appels en peren elk hun eigen oogstperiode hebben. Wanneer het CGVS u erop wijst dat u op zijn minst het seizoen moet kennen waarin de oogst gebeurt, beweert u correct dat het de zomer is, maar meer informatie kunt u niet geven (CGVS I, p. 26). Toch kan er van u verwacht worden dat als uw vader appels perenbomen had en u in een streek bent geboren en getogen waar mensen fruit telen (CGVS I, p. 25) u met de verschillende oogsttijden van de vruchten vertrouwd bent. Bovendien bent u zoals reeds vermeld evenmin op de hoogte van een recent irrigatieproject in en rond uw geboortedorp.

Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt in ieder geval dat uw vader veel belang hechtte aan uw studies. Hetzelfde kan verondersteld worden van andere familieleden. U verklaart immers meerdere ooms te hebben die leerkracht waren (CGVS II, p. 4). De vraag is dan ook wat uw beweegredenen waren om niet verder te studeren en als chauffeur aan de slag te gaan. U antwoordt op deze vraag dat u onafhankelijk van uw vader wilde zijn en dat het in feite niet loonde om een hoger diploma te behalen. U beweert dat mensen met een diploma hoger onderwijs evenzeer moeite hebben om aan werk te geraken (CGVS II, p. 6). Anderzijds blijkt u wel een zekere interesse te hebben gehad voor het Engels. Het CGVS stelde tijdens het eerste gehoor vast dat u op een gegeven moment niet akkoord gaat met een vertaling van de tolk en zowel de foute als de juiste vertaling vloeiend in het Engels kunt uitleggen. Wanneer er later gevraagd wordt naar de reden van uw meer dan behoorlijke Engels, stelt u dat u het onderweg naar Europa geleerd hebt en in Pulikhumri een cursus hebt gevolgd. U verklaart dat u het Engels kunt verstaan maar het niet helemaal begrijpt (CGVS I, p. 28), wat veeleer een understatement lijkt te zijn. Het gegeven dat u de fout in de vertaling kunt ontwaren en bovendien ook een gedetailleerde vertaling in het Engels kunt geven, toont aan dat u een zekere zelfstandigheid hebt verworven in het begrijpen en het spreken in het Engels.

Of u deze zelfstandigheid hebt verworven op de door u aangehaalde manieren, is dan ook zeer de vraag. Dit alles lijkt erop te wijzen dat u hoger opgeleid bent dan u beweert en eens te meer dat uw werkelijke achtergrond verborgen houdt voor het CGVS.

Een ander element dat uw algemene geloofwaardigheid verder ondermijnt, is het gegeven dat u zich uw reisweg uit Afghanistan amper kunt herinneren. U beweert dat u 's nachts reisde en slechts af en toe eens kort stopte, waardoor u geen idee meer hebt van de plaatsen waar u voorbijkwam (CGVS II, p. 18). Toch kan er van u verwacht worden dat u zich ook al is het niet veel een idee moet hebben gevormd van de route die u uit uw land nam of dit met de smokkelaar of andere reizigers moet hebben besproken.

Tot slot kunnen zoals reeds vermeld ook grote vraagtekens geplaatst worden bij uw beweerd recent verblijf in de provincie Baghlan (zie supra).

Door uw gebrekkige medewerking laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke scholingsgraad, arbeidsverleden en het werkelijk familiaal netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het medische attest dat u ter staving van uw asielaanvraag neerlegt, wijzigt niets aan de bovenstaande vaststellingen. Dit document stelt dat u niet in staat bent te werken op 29 en 30 oktober 2017. Het bevat geen andere informatie die een nieuw licht kan werpen op uw verklaringen. Op de dag van het eerste gehoor verklaart u overigens dat u ondanks uw ziekte toch naar het CGVS wou komen voor uw interview (CGVS I, p. 2).

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De informatie die geraadpleegd werd en waarnaar verwezen wordt in deze beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in drie middelen een schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht, de beginselen van behoorlijk bestuur, het verbod van willekeur en het "fair play"-beginsel.

Naast een algemene en theoretische toelichting, presenteert verzoeker ook enkele meer concrete grieven. Hij dreigt onmiddellijk opnieuw bedreigd te worden bij terugkeer of zelfs gedood door de taliban, omdat hij zijn medewerking aan de taliban heeft geweigerd. Hij antwoordt bij monde van zijn raadsman, waarbij deze repliek eerder beperkt is, gezien enerzijds het feit dat verzoeker slechts beperkt Engels spreekt en anderzijds het beperkt tijdsbestek, als volgt:

“ Verzoeker heeft wel degelijk tot eind 2015- begin 2016 in de provincie Baghlan gewoond en gewerkt.*

Hij heeft verklaard dat hij niet op de hoogte was van een recent gebouwde waterbron in zijn dorp Azizanbaba. Nog los van de vraag of de informatie waarnaar het CGVS verwijst wel de draagwijdte heeft die er door het CGVS aan gegeven wordt, dient er alleszins het grootste voorbehoud gemaakt te worden bij de eenzijdige aannames en deducties die telkens opnieuw door het CGVS worden gemaakt in de bestreden beslissing.

Hij kon correct de verschillende waterplaatsen en mogelijkheden voor het bouwen van zo'n reservoir aanstippen in de onmiddellijke omgeving van diens dorp wat wel degelijk aantoonde dat hij van deze regio afkomstig is.

Verzoeker heeft nooit de vraag willen ontwijken, hij heeft enkel gesteld dat hij van een nieuw waterreservoir niet op de hoogte was, en heeft meer informatie willen bekomen teneinde meer specifiek te kunnen weten of hier geen sprake was van een verkeerde interpretatie of voorstelling der feiten door het CGVS.

** Verzoeker heeft correct verklaard dat op het moment van zijn vertrek de Taliban zowel het district Dahana Gori als het gebied genaamd Dande Gori onveilig begonnen te maken. Er werd hier aan toegevoegd dat de Taliban aanwezig waren maar dat zij pas na zijn vertrek effectief de controle hebben bekomen.*

Door concludant werd gesteld dat de twee gebieden werden verkocht aan de Taliban in die zin dat de overheid geen pogingen ondernam om de Taliban uit deze regio's te verdrijven.

Het CGVS erkent het bestaan van een akkoord tussen de overheid en de Pastun-ouderen uit het Dande Gori-gebied in september 2015, hetgeen de verklaringen van verzoeker bevestigt;

Het CGVS bevestigt dat voormeld akkoord in de nationale pers werd beschouwd als de officiële overname van het gebied door de Taliban.

Verzoeker verklaarde dat de overheid heeft samengezeten met de mensen en hen vroeg om hen bij te staan, het CGVS heeft het over een akkoord tussen de overheid en de Pashtuns.

** Door verzoeker werden een aantal voorbeelden gegeven van incidenten die zich hebben voorgedaan kort in de woelige periode voorafgaand aan diens vertrek.*

Door het CGVS worden deze niet teruggevonden, maar wordt anderzijds wel erkend dat sprake is van een zeer woelige periode, waarin er tal van incidenten gebeurden.

Ten onrechte werd door het CGVS geoordeeld alsof de incidenten die werden aangehaald onvoldoende doorleefd zouden zijn, en anderzijds is het zo dat de situatie erin bestaat dat verzoeker die ter plaatse was andere informatie heeft dan het CGVS klaarblijkelijk;

Zo heeft verzoeker er weet van dat er op een bepaald ogenblik drie moskeën in brand zijn gestoken, hij heeft geen weet van 12 moskeën.

Bovendien is het zo dat er in deze periode sprake was van een opeenstapeling van incidenten, waarbij verzoeker niet altijd meer even goed weet welk incident nu welk gevolg heeft gehad, er waren eenvoudigweg teveel incidenten.

** Door verzoeker werd correct een aantal belangrijke talibanfiguren in de districten waar hij verbleef, opgenoemd.*

Verzoeker was in de desbetreffende periode tewerkgesteld en woonachtig in Pulikhumri, en niet in Dahane Gori. Wel ging hij om de twee à drie weken terug naar zijn geboortestreek, waar zijn ouders woonden.

De eenzijdige aanname dat verzoeker wel moest weten van de arrestatie van Mullah G. omdat hij daar om de twee weken terugkeerde, is niet correct en met niets gestaafd.

Het gaat hier om een eenzijdige premisse die in geen mate met de werkelijkheid overeenstemt, en waarbij niet kan aangenomen worden dat verzoeker zomaar alles zou weten omdat hij zo nu en dan eens terugkeerde naar diens geboortestreek.

** Ten onrechte wordt eveneens zomaar aangenomen alsof de problemen die door de verzoeker zijn aangehaald met de Taliban, niet correct zouden zijn.*

Dergelijke eenzijdige deductie op een eenzijdige aanname vanwege het CGVS kan alleszins geenszins overtuigen, wel integendeel.

Er is sprake van een al te strenge interpretatie der vertaalde teksten waarop dan een beweerde tegenstrijdigheid wordt gestoeld.

Hierbij dient nog opgemerkt dat verzoeker herhaaldelijk opmerkingen heeft gemaakt over de prestaties van de vertaler die bij het gehoor aanwezig was. Deze tolk was een tolk met moedertaal Pashtu, terwijl verzoeker zijn moedertaal Dari is.

Bepaalde verklaringen werden door de vertaler niet correct vertaald, en verzoeker is verschillende malen moeten tussenkomen toen hij doorhad dat zaken verkeerd werden vertaald.

Diens talenkennis is echter niet dermate goed dat hij alle verkeerde vertalingen heeft kunnen corrigeren desgevallend. Aangezien hier herhaaldelijk opmerkingen werden over gemaakt door verzoeker, dient hier rekening mee gehouden te worden omdat verzoeker geenszins de dupe kan zijn van het één en ander buiten zijn schuld om.

** Verzoeker werd een eerste maal gecontacteerd door de Taliban, waarbij er niets over samenwerking werd gezegd tot aan de tweede oproep waarbij zij opdroegen aan verzoeker om diens baas naar hen toe te brengen.*

Het is toen verzoeker hier niet wilde aan meewerken, dat hij effectief problemen heeft gekregen met de Taliban.

De bewering alsof deze gebeurtenissen "weinig waarschijnlijk" zijn, doet afbreuk aan de werkelijke gebeurtenissen zoals zij zich effectief hebben voorgedaan.

Verzoeker is aangesproken geweest omdat hij als chauffeur zijn baas naar hen kon toebrengen, en toen bleek dat verzoeker hier niet toe bereid was, werd hij bedreigd en is hij moeten vluchten.

** Verzoeker ontkent dat hij niet zou hebben voldaan aan diens medewerkingsplicht.*

Verzoeker heeft de vragen inzake zijn familiaal netwerk beantwoord naar waarheid en er wordt betwist alsof hij diens daadwerkelijk netwerk tracht te verhullen.

Hij heeft op correcte wijze diens profiel geschetst en geantwoord naar waarheid op de verschillende vragen dienaangaande.

In de bestreden beslissing wordt de chronologie van het één en ander totaal dooreen gehaspeld om dan te kunnen stellen alsof sprake zou zijn van andere verklaringen.

Het is correct dat verzoeker gedurende een zekere periode heeft gewerkt bij diens vader evengoed als het correct is dat verzoeker op een bepaald ogenblik studeerde en nadien als chauffeur werkte.

Het feit dat verzoeker op een bepaald ogenblik zijn studies heeft stopgezet en als chauffeur is gaan werken, kan geenszins als een negatief element ten zijne laste worden weerhouden.

Het feit dat hij Engels kent en niet zoveel van oogsttijden van fruit, betekent niet dat hij zou gelogen hebben over diens profiel of familiaal netwerk, wel integendeel. Alles berust op eenzijdig geponeerde vermoedens en verdachtmakingen die niet met de werkelijkheid stroken.

Idem inzake de reisweg van verzoeker en diens recent verblijf in Baglan.

Gelet op hetgeen hierboven gesteld is het duidelijk dat de afwijzing van de asielaanvraag van verzoeker geenszins door het CGVS kan gestand gehouden worden.

In tegenstelling tot wat in de beslissing wordt beweerd, is het duidelijk dat er wél degelijk voldoende elementen aanwezig zijn in het dossier waaruit blijkt dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Er wordt dan ook gevraagd om dit statuut aan verzoeker toe te kennen, zoniet dan uiterst subsidiairlijk de zaak terug te willen sturen naar de CGVS voor bijkomend onderzoek naar de achterliggende gebeurtenissen eerder dan af te wijzen.

Zoniet wordt gevraagd dat de RVV zelf de nodige informatie zou opvragen en dus zelf het onderzoek terzake zou verrichten, doch dit enkel indien zou gesteld worden dat er geen mogelijkheid is tot terugzenden van het dossier en ondanks het feit dat verzoeker menen dat het in de eerste plaats aan CGVS en niet aan de RVV toekomt zijn verplichtingen terzake na te komen.

Dat anderzijds verzoeker meent dat zijn rechten geschonden zijn in de mate waarin er door RVV zou beslist worden dat bijkomende informatie niet door de Raad kan opgevraagd en/of onderzocht worden om welke reden dan ook, en anderzijds deze informatie ook niet door het CGVS is opgevraagd en onderzocht geworden.

In casu is er manifeste schending aan de orde van art. 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het druist in tegen de beginselen van behoorlijk bestuur om zomaar op basis van eigen eenzijdige inzichten de aanvraag van verzoeker te weigeren, waarbij er een duidelijk gevaar van willekeur optreedt, gezien de verklaringen zomaar eenzijdig worden afgewezen zonder afdoend onderzoek inzake de onderliggende problemen die er toch onmiskenbaar zijn.

Kwade trouw wordt nooit vermoed, doch dient aangetoond te worden, wat niet gebeurt door het CGVS."

"In Afghanistan komen tot op heden verscheidene problemen voor van mensenrechtenschendingen;

De situatie aldaar is en blijft ernstig en precair en de situatie van verzoeker is in de geschetste omstandigheden ook ernstig en diens leven ten zeerste in gevaar.

Er is sprake van een manifeste schending van de motiveringsplicht, artikel 48/4 VW, het zorgvuldigheidsbeginsel, en de rechten van verdediging door het feit dat enkel wordt verwezen naar vorige beslissingen.

Van verzoeker kan niet verwacht worden dat hij alle elementen die hij aanbrengt, gaat bewijzen.

Van de overheid mag verwacht worden dat zij de nodige onderzoeken uitvoert en niet zomaar overgaat tot een dergelijke verregaande beslissing als een afwijzing van een asielaanvraag zonder dat zij er meer dan 100 % zeker van is dat er zich in hoofde van verzoeker geen beletsel stelt, zoals de situatie in het thuisland of enig ander element."

"De asielinstanties dienen thans niet enkel onderzoeken of een vreemdeling de vluchtelingenstatus in de zin van de Conventie van Genève kan verwerven, doch tevens, in tweede instantie, of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Dat in dit verband nog dient opgemerkt te worden dat het terugsturen van personen naar Afghanistan door mensenrechtenorganisaties als totaal onmenselijk wordt bestempeld, gezien niet enkel een paar gebieden, maar ondertussen volledig Afghanistan gebukt gaat onder de oorlog die er aan de gang is.

Er werd openlijk bezwaar geuit tegen het beleid dat erin bestaat dat zomaar bepaalde personen worden teruggestuurd zonder rekening te houden met de dreiging die zich op het hele grondgebied voordoet, en waarbij deze onterecht wordt beperkt tot een aantal gebieden met de bewering alsof de andere gebieden niet gevaarlijk zouden zijn.

Deze verslagen waarop verweerster zich baseert zijn ondertussen achterhaald door de gebeurtenissen ter plaatse waaruit blijkt dat geen enkel gebied nog als veilig kan bestempeld worden.

In casu wordt geenszins in concreto gemotiveerd waarom verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus niet zou kunnen toegekend worden. Er werd geen enkel afdoend onderzoek verricht naar de actuele situatie voor vluchtelingen uit Afghanistan die er geenszins op verbeterd is.

Minstens is het zo dat deze situatie in Afghanistan in concreto diende beoordeeld te worden naar aanleiding van het beoordelen van de asielaanvraag en het verzoek tot toekenning subsidiaire beschermingsstatus aangezien het uiteraard niet kan dat verzoekers naar een land wordt teruggestuurd waar manifeste schending van het art. 3 EVRM dreigt, en waarbij de wanpraktijken veelal uitgaan van de overheid.

Opdat er sprake zou zijn van een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon die dreigt het land te moeten verlaten, is het niet noodzakelijk dat de persoon aantoont dat deze specifiek wordt geviséerd om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Verzoekende partij verwijst dienaangaande naar recente Mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid en in een toegankelijke taal voor juristen.

Verzoekende partij en zijn afkomst en herkomst uit Afghanistan wordt niet in vraag gesteld.

Het Hof van Justitie was van oordeel in een arrest van 17 februari 2009 dat betreffende de toekenning van subsidiaire bescherming het niet langer nodig is om aan te tonen dat er sprake is van een persoonlijke bedreiging als de aanvraag wordt teruggestuurd, doch het reeds voldoende is om een algemener risico en een willekeurig geweld in het land van herkomst aan te tonen.

Door verwerende partij diende dus nagegaan te worden tot een onderzoek van alle elementen die relevant zijn en zo ondermeer de verklaringen van verzoeker inzake de recente problemen in het land van herkomst evenals de internationale verslaggeving inzake deze oorlog die aan de gang is, en de onmenselijke toestand waarin de verzoeker dreigt terecht te komen na zijn terugkeer.

Meer bepaald diende verwerende partij zich ervan te vergewissen dat verzoekende partij geen enkel risico, ongeacht dus de geloofwaardigheid of gegrondheid van zijn asielrelaas, op een mensonterende behandeling zal ondergaan wanneer hij zou terugkeren naar het land van herkomst.

Dat er niet alleen schending aan de orde is van art. 48/3 doch tevens er manifest schending aan de orde is van art. 3 EVRM juncto art. 13 EVRM.

Door het Europees Hof van de Rechten van de Mens werd herhaaldelijk geoordeeld dat verdragsstaten en de betrokken nationale rechters indringend ("independent and rigorous") moeten toetsen of er sprake is van een risico van een behandeling in strijd met art. 3 EVRM.

Uit de motivering dient te blijken dat een werkelijk onderzoek terzake is gebeurd en dat er dus geen mogelijke schending van art. 3 EVRM aan de orde kan zijn.

In casu blijkt dit geenszins uit de motivering, wel integendeel, werd er geen enkel onderzoek terzake gedaan.

Dat in elk geval nooit de persoonlijke situatie van verzoeker onderzocht en in ogenschouw is genomen om een beslissing te nemen of minstens dit niet blijkt uit de motivering.

Dat dergelijke manier van werken geenszins de zorgvuldigheidstoets kan doorstaan.

Dat bij uitvoering van de bestreden beslissing er een zeer ernstig en moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ontstaan, in die zin dat verzoeker dreigt het slachtoffer te worden van een onmiddellijk levensgevaarlijke toestand na zijn terugkeer.

Er wordt door verweerster zelf gesteld dat er sprake is van een verslechtering van de veiligheistoestand ter plaatse, maar op basis van blote beweringen wordt gesteld dat verzoeker daar na zijn terugkeer geen last zou van hebben, en dus terugkan.

Er is sprake van verslagen van enkele maanden oud terwijl de toestand in het land van herkomst van dag tot dag verandert en dit in negatieve zin."

2.2. De Raad beoordeelt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, bevestigt de Raad de motivering dat verzoeker niet op de hoogte is van een recent irrigatieproject in en rond zijn voorgehouden geboortedorp. Het irrigatieproject vindt steun in algemene informatie opgenomen in het administratief dossier en over het project wordt uitvoerig uitgelegd waarom dit relevant is. Verzoekers toelichting dat hij verschillende waterplaatsen en mogelijkheden voor het bouwen van zo'n reservoir kon aanstippen in zijn onmiddellijke omgeving, vindt geen steun in het CGVS-gehoorverslag. Verzoeker heeft blijkens zijn ontwijkende antwoorden op de vragen hierover, duidelijk een gebrek aan kennis over zijn regio van herkomst. De motivering van de bestreden beslissing wordt op dit punt overgenomen: *"Zo blijkt u vooreerst niet op de hoogte te zijn van een recent irrigatieproject in en rond uw geboortedorp. U vertelt dat mensen in de streek hun velden irrigeerden met het water van de bergen. Gevraagd of er ooit projecten zijn geweest waarbij waterreservoirs werden gebouwd, beweert u dat er daarvoor geen mogelijkheden bestaan omdat het district droog is. Nochtans verschijnt er in maart 2015 een bericht in de pers dat het ministerie van agrarische heropbouw en ontwikkeling 7.300.000 afghani's gespendeerd heeft aan de bouw van drie waterreservoirs in de dorpen Talapata, Azizanbaba en Chashmajanhan in het district Dahane Ghorī. Met deze informatie geconfronteerd, ontwijkt u het antwoord op de vraag tot vier maal toe. Eerst vraagt u wat er precies werd gemaakt om vervolgens uit te weiden over waterplaatsen en mogelijkheden voor het bouwen van zo'n reservoir in de onmiddellijke omgeving van uw dorp. U hebt het niet over recent gebouwde reservoirs. Wanneer het CGVS concludeert uit uw verklaringen dat er dan geen project is geweest van de overheid en u deze conclusie meedeelt, antwoordt u opnieuw met een vraag: "waarvoor?". Nogmaals gewezen op het feit dat er een project wordt bedoeld om mensen hun velden te helpen irrigeren, gaat u in op waterbronnen in de buurt en zegt u dat er geen bron is in Azizanbaba (CGVS I, p. 26-27). Een duidelijk antwoord op de vraag komt er niet. Nochtans kan er worden verondersteld dat als u nog regelmatig naar uw geboortedorp terugkeerde, u op de hoogte zou zijn van dit project, in het bijzonder omdat het een grote impact heeft op het leven van de landbouwfamilies in Azizanbaba en omstreken."*

Wat de overname van verzoekers regio van herkomst door de taliban betreft, betoogt hij ten onrechte in het verzoekschrift dat hij correct heeft aangegeven dat de taliban pas na zijn vertrek effectieve controle kregen over zijn regio. In de bestreden beslissing wordt hierover omstandig gemotiveerd en verzoekers vage herhaling van zijn verklaringen in het verzoekschrift werpt geenszins een ander licht op deze motieven, zodat deze worden overgenomen: *"Voorts is uw kennis van de ontwikkelingen en bepaalde incidenten die zich in de maanden voor uw beweerde vertrek afspeelden in uw onmiddellijke omgeving, weinig accuraat en beperkt. In de eerste plaats zijn er uw verklaringen over de verslechterende veiligheidssituatie in Dahana Ghorī en Pulikhumri vanaf de lente van 2015."*

U weet dat de taliban kort voor uw vertrek zowel het district Dahane Ghorī als een gebied genaamd Dande Ghorī onveilig begon te maken. Over de situatie op het moment van uw vertrek in deze twee regio's, verklaart u dat de taliban aanwezig was in Dande Ghorī en Dahane Ghorī maar niet zo zichtbaar waren. Wanneer u gevraagd wordt of ze in Dande Ghorī effectief de controle hadden, zegt u dat het soms wel gebeurde (CGVS I, p. 22). U zegt dat u al vertrokken was toen Dahane en Dande Ghorī in handen van de taliban kwamen (CGVS I, p. 23). Op een andere moment zegt u dat de twee gebieden verkocht waren aan de taliban (CGVS I, p. 4, 22). Gevraagd wat u hiermee bedoelt, legt u uit dat de mensen erover praatten dat er een akkoord was tussen de overheid en de taliban aangezien de overheid geen pogingen deed om de taliban van bepaalde gebieden te verdrijven. In welke periode dit akkoord gesloten werd, weet u echter niet. U zegt dat dit de visie was van de mensen op de gang van zaken (CGVS II, p. 10). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt werd er nochtans daadwerkelijk een controversieel akkoord gemaakt tussen een delegatie van de overheid en Pashtunoudere uit het Dande Ghorīgebied in september 2015, wat in de pers heel wat belangstelling kreeg. In dat akkoord werd de medewerking van de ouderen gevraagd bij het bestrijden van de taliban. In de nationale pers werd dit beschouwd als de officiële overname van het gebied door de taliban. Van een akkoord tussen de overheid en de Pashtuns lijkt u nooit te hebben gehoord. U vertelt dat de overheid samenzat met de mensen en hen vroeg om hen bij te staan, want dat de overheid alleen de veiligheid niet kon garanderen (CGVS II, p. 13-14). Het is hoe dan ook bevreemdend dat u de akkoorden die u zelf vernoemt niet in verband brengt met de informatie die wordt aangereikt door het CGVS."

Wat de incidenten betreft veroorzaakt door de taliban voorafgaand aan verzoekers vertrek, oordeelt de Raad dat verzoekers verklaringen hierover uiterst vaag en algemeen zijn. In het verzoekschrift stelt verzoeker dat hij weet heeft van drie moskeeën die in brand werden gestoken, maar dit vindt geenszins steun in het CGVS-gehoorverslag. Hij blijft volharden in een vage verklaring dat hij niet altijd meer even goed weet welk incident welk gevolg had, maar dit ondermijnt de motivering van de bestreden beslissing op dit punt niet. Dus neemt de Raad deze motivering over: *"Wanneer u gevraagd wordt naar de eerste incidenten veroorzaakt door de taliban in de woelige periode voorafgaand aan uw vertrek blijft u vrij algemeen: u stelt dat er aanvallen waren op districtshuizen, het huis van de gouverneur, checkposten en allerlei plaatsen waar er overheidstroepen voorbij kwamen (CGVS II, p. 10-11). U noemt echter geen concrete plaatsnamen waar of momenten waarop dit gebeurde. Opvallend is dat u gewag maakt van een aanval op een gebouw van de provincie/gouverneur, maar dat er in de persberichten niet over zulke aanslagen wordt bericht in de periode dat u er nog beweert te zijn geweest. Dit gebeurt pas in maart 2016. Uw verklaringen over de incidenten van kort voor uw vertrek komen hoe dan ook weinig doorleefd over door hun algemene karakter. Wanneer er gepeild wordt naar uw kennis van recente incidenten waarover het CGVS informatie heeft, blijkt deze bijzonder beperkt te zijn. Zo hebt u geen weet - zelfs niet wanneer het CGVS dit onderwerp aansnijdt - van het feit dat er in augustus 2015 in Dandi Ghorī 12 moskeeën in brand gestoken werden, vermoedelijk door de taliban (CGVS II, p. 12-13)."*

Verzoekers verweer dat hij niet zo maar alles weet over de arrestatie van mullah G., waarbij hij vraagt om rekening te houden met het feit dat hij slechts af en toe terugkeerde naar zijn geboortedorp, mist feitelijke grondslag. In de bestreden beslissing wordt immers rekening gehouden met deze elementen, waarbij de Raad slechts kan vaststellen dat hij zich hierop ook kan steunen. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker dergelijke incidenten niet beter kan beschrijven, zodat zijn verklaringen hierover afbreuk doen aan de bewering dat hij in het district "Pulikhumri" zou hebben gewoond en zich regelmatig naar Dahane Ghorī zou hebben begeven. De bestreden beslissing wordt overgenomen: *"In april 2014 arresteerde de politie tijdens een speciale militaire operatie in het district Dahane Ghorī twee talibankopstukken, genaamd mullah G. en mullah J. Hoewel u enkele namen van belangrijke talibanfiguren in de districten waar uw verbleef kunt opnoemen, bent u niet vertrouwd met mullah J. De naam Mullah G. kent u wel, wanneer het CGVS u zijn naam voorlegt. U omschrijft hem als een figuur die 7 à 8 jaar geleden in uw district van herkomst vertoefde, maar over zijn lot weet u niets te vertellen. Geconfronteerd met de informatie dat de man 1 à 2 jaar voor uw beweerd vertrek in Dahane Ghorī werd gearresteerd, legt u uit dat het mogelijk is dat de man gevat werd maar dat u daar niets van afweet. Als verklaring voor uw onwetendheid brengt u aan dat u in Pulikhumri woonde en werkte en u niet vaak naar uw geboortestreek terugkeerde (CGVS I, p. 24). Toch kan er aangenomen worden dat u niet per sé naar Dahane Ghorī hoefde terug te keren om dit nieuws te vernemen. En wat het terugkeren naar uw geboortestreek betreft, stelt u in het tweede gehoor dat u tot kort voor uw vertrek regelmatig, d.i. om de 2 à 3 weken, uw ouders opzocht in Azizanbaba (CGVS II, p. 8-9). Dat u van dergelijk recente incidenten niet beter op de hoogte bent en zelf enkel algemene en weinig doorleefde omschrijvingen van incidenten geeft, doet afbreuk aan de bewering dat u tot eind 2015 - begin 2016 in het district Pulikhumri zou hebben gewoond en zich regelmatig naar Dahane Ghorī zou hebben begeven."*

Wat zijn familiaal netwerk, zijn profiel, zijn reisweg betreft, ontkent verzoeker louter de vaststellingen in de bestreden beslissing door deze tegen te spreken. De Raad acht deze motieven echter correct en pertinent, deze vinden steun in het administratief dossier, zodat deze worden hernomen:

“Wat uw familiaal netwerk betreft, verklaart u in het eerste interview op het CGVS dat uw dichtste familieleden allen in Baghlan wonen en dat u verre familieleden hebt in de provincies Kunduz, Samangan, Mazar (Balkh) en Kabul. U beweert dat een oom van uw vader wiskunde- of fysicaleeraar is in Kabul, maar dat u geen contact hebt met hem (CGVS I, p. 8-9). Wanneer het CGVS in het tweede gehoor terugkomt op uw eerdere verklaring over uw familie in Samangan, ontkent u daar familie te hebben. U beweert dat u enkel verre familie hebt in Kunduz en dat u de provincies Samangan en Mazar enkel vernoemde toen het CGVS u vroeg naar de plaatsen waar u ooit bent geweest (CGVS II, p. 4-5). Tijdens het eerste gehoor bracht u de provincies echter op twee momenten ter sprake, namelijk in het begin, wanneer er naar uw dichte en verdere familieleden werd gepeild, en nadat het CGVS u geconfronteerd had met haar twijfels over uw recente herkomst. U beweert dan dat u in Kunduz, Mazar en Samangan bent geweest, maar er nooit hebt gewoond (CGVS I, p. 8, 28). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen kan dan ook beschouwd worden als een poging om uw daadwerkelijke netwerk in Afghanistan te verhullen.

Verder plaatst het CGVS ook grote vraagtekens bij uw profiel. U beweert in uw opeenvolgende verklaringen bij de DVZ en het CGVS de secundaire school te hebben afgemaakt. Bij de DVZ nuanceert u echter wel het belang van uw studies. U stelt daar dat uw studies niet veel voorstelden en dat u uw vader meer hielp in de landbouw dan dat u naar school ging. U legt deze verklaring af nadat u gevraagd wordt of u wel degelijk uw secundaire school hebt afgemaakt. Deze vraag wordt u gesteld omdat u uw eerdere asielaanvraag in een ander Europees land op geen enkele manier in de tijd kunt situeren en als verklaring daarvoor inroept dat u weinig vertrouwd bent met data (Verklaring DVZ, punt 25). Terwijl u bij de DVZ liet verstaan dat u bekend met de landbouw in uw regio van herkomst, schetst u op het CGVS een geheel ander beeld van uw activiteiten. U zegt dat uw vader twee jerib grond (4000 m²) had waarop hij druiven, appels en peren kweekte maar waar hij sinds het opstarten van zijn handel minder aandacht aan besteedde (CGVS I, p. 25). U verklaart dat u uw vader wel eens hielp maar dat hij u veeleer aanmoedigde om te studeren. Gevraagd naar hoe u hem hielp beweert u dat u wel eens het onkruid wiede en het land omploegde maar zich niet bezighield met de oogst (CGVS I, p. 26; CGVS II, p. 4), wat enigszins opmerkelijk is aangezien de oogst logischerwijze de meest arbeidsintensieve fase voor fruit is. U haalt dit argument aan om te staven dat u niet specifiek kunt antwoorden op de vraag naar de oogsttijden van het fruit. U beweert dat appels en peren elk hun eigen oogstperiode hebben. Wanneer het CGVS u erop wijst dat u op zijn minst het seizoen moet kennen waarin de oogst gebeurt, beweert u correct dat het de zomer is, maar meer informatie kunt u niet geven (CGVS I, p. 26). Toch kan er van u verwacht worden dat als uw vader appels perenbomen had en u in een streek bent geboren en getogen waar mensen fruit telen (CGVS I, p. 25) u met de verschillende oogsttijden van de vruchten vertrouwd bent. Bovendien bent u zoals reeds vermeld evenmin op de hoogte van een recent irrigatieproject in en rond uw geboortedorp.

Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt in ieder geval dat uw vader veel belang hechtte aan uw studies. Hetzelfde kan verondersteld worden van andere familieleden. U verklaart immers meerdere ooms te hebben die leerkracht waren (CGVS II, p. 4). De vraag is dan ook wat uw beweegredenen waren om niet verder te studeren en als chauffeur aan de slag te gaan. U antwoordt op deze vraag dat u onafhankelijk van uw vader wilde zijn en dat het in feite niet loonde om een hoger diploma te behalen. U beweert dat mensen met een diploma hoger onderwijs evenzeer moeite hebben om aan werk te geraken (CGVS II, p. 6). Anderzijds blijkt u wel een zekere interesse te hebben gehad voor het Engels. Het CGVS stelde tijdens het eerste gehoor vast dat u op een gegeven moment niet akkoord gaat met een vertaling van de tolk en zowel de foute als de juiste vertaling vloeiend in het Engels kunt uitleggen. Wanneer er later gevraagd wordt naar de reden van uw meer dan behoorlijke Engels, stelt u dat u het onderweg naar Europa geleerd hebt en in Pulikhumri een cursus hebt gevolgd. U verklaart dat u het Engels kunt verstaan maar het niet helemaal begrijpt (CGVS I, p. 28), wat veeleer een understatement lijkt te zijn. Het gegeven dat u de fout in de vertaling kunt ontwaren en bovendien ook een gedetailleerde vertaling in het Engels kunt geven, toont aan dat u een zekere zelfstandigheid hebt verworven in het begrijpen en het spreken in het Engels. Of u deze zelfstandigheid hebt verworven op de door u aangehaalde manieren, is dan ook zeer de vraag. Dit alles lijkt erop te wijzen dat u hoger opgeleid bent dan u beweert en eens te meer dat uw werkelijke achtergrond verborgen houdt voor het CGVS.

Een ander element dat uw algemene geloofwaardigheid verder ondermijnt, is het gegeven dat u zich uw reisweg uit Afghanistan amper kunt herinneren.

U beweert dat u 's nachts reisde en slechts af en toe eens kort stopte, waardoor u geen idee meer hebt van de plaatsen waar u voorbijkwam (CGVS II, p. 18). Toch kan er van u verwacht worden dat u zich ook al is het niet veel een idee moet hebben gevormd van de route die u uit uw land nam of dit met de smokkelaar of andere reizigers moet hebben besproken."

Verzoeker laat de motivering over het neergelegde medisch attest, het enige stuk ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming, ongemoeid, zodat de Raad ook de motivering hierover tot de zijne maakt: *"Het medische attest dat u ter staving van uw asielaanvraag neerlegt, wijzigt niets aan de bovenstaande vaststellingen. Dit document stelt dat u niet in staat bent te werken op 29 en 30 oktober 2017. Het bevat geen andere informatie die een nieuw licht kan werpen op uw verklaringen. Op de dag van het eerste gehoor verklaart u overigens dat u ondanks uw ziekte toch naar het CGVS wou komen voor uw interview (CGVS I, p. 2)."*

De bespreking van de kritiek in het verzoekschrift op de overige motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, dringt zich niet langer op, gezien uit de bovenstaande overwegingen blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Azizanbaba, in het district Dahana Ghorī, in de provincie Baghlan in Afghanistan. Verzoeker gaf immers aan zijn hele leven daar te hebben gewoond (DVZ-verklaring, stuk 31, p. 4). Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Ten overvloede, merkt de Raad op dat verzoeker in het verzoekschrift tracht de vastgestelde tegenstrijdigheden over zijn problemen met de taliban af te schuiven op een probleem met de tolk, maar dit vindt evenmin steun in het administratief dossier. Het blijft een blote bewering dat verzoeker herhaaldelijk opmerkingen heeft gemaakt over de prestaties van de vertalers, nu verzoeker telkens geen concrete problemen heeft gemeld (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 11, p. 2 en 29; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 4, p. 2-3 en 19).

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Azinanzababa, in het district Dahana Ghorī in de provincie Baghlan in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-interview en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 11, p. 2; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 4, p. 2). Verzoeker, een jonge, alleenstaande man, die het Dari machtig is, komt in wezen niet verder dan de algemene verwijzing naar de oorlog in Afghanistan en de situatie in Afghanistan, zonder dat hij concreet duidt waarom deze hem zou verhinderen om terug te keren naar Afghanistan. Het staat immers vast dat verzoekers verklaringen bewust de ware toedracht van zijn verzoek om internationale bescherming verbergen.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP